यदि वै वक्ष्यसि मृषा प्रह्लादाथ न वक्ष्यसि । शतधा ते शिरो वज्री वज्रेण प्रहरिष्यति ।
सुधन्वना तथोक्तः सन् व्यथितोऽश्वत्थपर्णवत् । जगाम कश्यपं दैत्यः परिप्रष्टुं महौजसं । २२२०
॥ प्रह्लाद उवाच ॥ त्वं वै धर्म्मस्य विज्ञाता दैवस्येहासुरस्य च । ब्राह्मणस्य महाभाग धर्म्मकृच्छ्रमिदं शृणु ।
यो वै प्रश्नं न विब्रूयादितथञ्चैव निर्द्दिशेत् । के वै तस्य परे लोकास्तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ।
॥ कश्यप उवाच ॥ जानन्नविब्रुवन् प्रश्नान् कामात् क्रोधाद्भयात्तथा । सहस्रं वारुणान् पाशानात्मनि प्रतिमुञ्चति ।
साक्षी वा विब्रुवन् साक्ष्यं गोकर्णशिथिलश्चरन् । सहस्रं वारुणान् पाशानात्मनि प्रतिमुञ्चति ।
तस्य सम्वत्सरे पूर्णे पाश एकः प्रमुच्यते । तस्मात् सत्यन्तु वक्तव्यं जानता सत्यमञ्जसा । २२२५
विद्धो धर्म्मो ह्यधर्म्मेण सभां यत्रोपपद्यते । नचास्य शल्यं कृन्तन्ति विद्धास्तत्र सभासदः ।
अर्द्धं हरति वै श्रेष्ठः पादो भवति कर्त्तृषु । पादश्चैव सभासत्सु ये न निन्दन्ति निन्दितं ।
अनेना भवति श्रेष्ठो मुच्यन्ते च सभासदः । एनो गच्छति कर्त्तारं निन्दार्हो यत्र निन्द्यते ।
वितथन्तु वदेयुर्य्ये धर्म्मं प्रह्लाद पृच्छते । दृष्टापूर्त्तञ्च ते घ्नन्ति सप्त सप्त परावरान् ।
हृतस्वस्य हि यद्दुःखं हतपुत्रस्य चैव यत् । ऋणिनः प्रति यच्चैव स्वार्थाद्भ्रष्टस्य चैव यत् । २२३०
स्त्रियाः पत्या विहीनाया राज्ञा ग्रस्तस्य चैव यत् । अपुत्रायाश्च यद्दुःखं व्याघ्राघ्रातस्य चैव यत् ।
अध्यूढायाश्च यद्दुःखं साक्षिभिर्व्विहतस्य च । एतानि वै समान्याहुर्दुःखानि त्रिदिवेश्वराः ।
तानि सर्व्वाणि दुःखानि प्राप्नोति वितथं ब्रुवन् । समक्षदर्शनात् साक्ष्यं श्रवणाच्चेति धारणात् ।
तस्मात् सत्यं ब्रुवन् साक्षी धर्म्मार्थाभ्यां न हीयते । कश्यपस्य वचः श्रुत्वा प्रह्लादः पुत्रमब्रवीत् ।
श्रेयान् सुधन्वा त्वत्तो वै मत्तः श्रेयांस्तथाङ्गिराः । माता सुधन्वनश्चापि मातृतः श्रेयसी तव । विरोचन सुधन्वाऽयं प्राणानामीश्व
रस्तव । २२३५
॥ सुधन्वोवाच ॥ पुत्रस्नेहं परित्यज्य यत्त्वं धर्म्मे व्यवस्थितः । अनुजानामि ते पुत्रं जीवत्वेष शतं समाः ।
॥ विदुर उवाच ॥ एवं वै परमं धर्म्मं श्रुत्वा सर्व्वे सभासदः । यथाप्रश्नन्तु कृष्णाया मन्यध्वं तत्र किं परं ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ विदुरस्य वचः श्रुत्वा नोचुः किञ्चन पार्थिवाः । कर्णो दुःशासनं त्वाह कृष्णां दासीं गृह नय ।
तां वेपमानां सव्रीडां प्रलपन्तीं स्म पाण्डवान् । दुःशासनः सभामध्ये विचकर्ष तपस्विनीं ।
इति श्रीमहाभारते सभापर्व्वणि द्यूतपर्व्वणि द्रौपद्याकर्षणे षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥
॥ द्रौपद्युवाच ॥ तावत् प्रतीच्च दुष्प्रज्ञ दुःशासन नराधम । पुरस्तात् करणीयं मे न कृतं कार्य्यमुत्तरं । २२४०
विक्लाऽस्मि कृताऽनेन कर्षिता बलिना बलात् । अभिवादं करोम्येषां कुरूणां कुरुसंसदि ।
न मे स्यादपराधोऽयं यदिदं न कृतं मया ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ सा तेनच समाधूता दुःखेन च तपस्विनी । पतिता विललापेदं सभायामतथोचिता ।
॥ द्रौपद्युवाच ॥ स्वयम्बरे याऽस्मि नृपैर्दृष्टा रङ्गे सभागतैः । न दृष्टपूर्व्वा चान्यत्र साऽहमद्य सभां गता ।
यां न वायुर्नचादित्यो दृष्टवन्तौ पुरा गृहे । साऽहमद्य सभामध्ये दृश्यामि जनसंसदि । २२४५
यां न मृष्यन्ति वातेन स्पृश्यमानां गृहे पुरा । स्पृश्यमानां सहन्तेऽद्य पाण्डवास्तां दुरात्मना ।